

[Hauge.]

1920 nogen Bestemmelse om, at Købstaden skal have Betaling eller Erstatning for at modtage et fattigere Landdistrikt, hvorimod det modsatte er fastsat i Loven af 1920, nemlig at der kan ydes Erstatning til et velhavende Landdistrikt, som mod sin Villie bliver indlemmet i Købstaden efter Købstadens Anmodning. Men det er paa ingen Maade nogen Tilfældighed, at Loven er affattet, som den er.

Loven er affattet af en Kommission, der blev nedsat i 1915. Kommissionen ledes af ministerielle Embedsmænd. Dens Formand var Indenrigsministeriets Departementschef for de kommunale Anliggender. Kommissionens Repræsentanter var for en stor Dels Vedkommende Repræsentanter for Land-, By- og Amtskommuner, og deres Opgave var hovedsagelig at udarbejde Forslag til Lov om Ændring i den hidtil gældende Indlemmelseslov, nemlig Loven af 17. Maj 1873, som skønnedes ikke længere at være fyldestgørende. Kommissionen vedtog efter indgaaende Forhandlinger gennem flere Aar enstemmigt den 6. September 1919 et Forslag til en ny Indlemmelseslov, et Forslag, hvis § 8, der handler om Erstatning fra den ene Kommune til den anden, indeholder akkurat de Bestemmelser, der findes i den gældende Lovs § 8 vedrørende Erstatningsspørgsmaal.

Jeg kan dertil sige, at det positivt kan paa vises — man kan læse sig til det i Kommissionens Beretning —, at Kommissionen ogsaa indgaaende har beskæftiget sig med selve det Indlemmelsesspørgsmaal, der har foranlediget Indenrigsministeren til nu at fremsætte et nyt Forslag, nemlig Spørgsmaalet om St. Hans Landdistrikts Indlemmelse i Odense Kommune.

Som jeg allerede har sagt, blev St. Hans Landdistrikts Indlemmelse i Odense Kommune krævet af Landdistriktets Bestyrelse og af Befolkningen i det hele taget allerede i Foraaret 1905, men paa Grund af, at Odense Kommune modsatte sig Indlemmelsen, og paa Grund af, at den dagældende Lov var meget mangelfuld, forblev Kravet uopfyldt, ligesom for øvrigt ogsaa Krav fra en Del andre Kommuner om Indlemmelse. Alle disse Krav blev henvist til den i 1915 nedsatte Kommission. Kommissionen har overvejet dem alle — der blev i alt forelagt den 14 forskellige Indlemmelsesspørgsmaal —, og det er ingenlunde saaledes, at Kommissionen ikke har haft sin Opmærksomhed henvendt paa, at der kunde blive Tale om at indlemme fattigere Landdistrikter i Købstæder uden at paalægge

de paagældende Landdistrikter særlige Skattebyrder i en kortere eller længere Periode.

Kommissionen gør i sin Betænkning, Side 8, opmærksom paa, at der er forskellige Tilfælde, som kan komme i Betragtning ved Spørgsmaalet om Indlemmelse; Kommissionen nævner udtrykkelig, at der er 3 Tilfælde, og det ene af disse Tilfælde, som Kommissionen gør opmærksom paa kan forekomme, er dette, at et fattigere Landdistrikt kan komme og forlange sig indlemmet i en tilstødende Købstadkommune. Men Kommissionen har ikke i sit Forslag om en ny Indlemmelseslov optaget nogen som helst Bestemmelse om, at der af den Aarsag skulde paalægges saadanne fattigere Landdistrikter en ekstra Byrde i en kortere eller længere Tid. Kommissionen er gaaet ud fra, at Forholdenes hele Beskaffenhed retfærdiggjorde en saadan Indlemmelse, uden at man lagde en særlig Byrde paa det fattigere Landdistrikt, der i de fleste Tilfælde jo ogsaa vilde være en bestemt Del af selve Købstadkommunen.

Man vil ogsaa i Kommissionens Betænkning, Side 14, sidste Stykke, kunne læse, hvorledes man har drøftet hele dette Indlemmelsesspørgsmaal, og man vil Side 15 se, at Kommissionen har taget udtrykkelig Stilling til Indlemmelsen af Odense St. Hans Landdistrikt, idet dette Spørgsmaal er besvaret som Nr. 1 af de i alt 14 Spørgsmaal, der har været forelagt Kommissionen. Kommissionen udtaler, at den

„formener, at Indlemmelsen af St. Hans Landdistrikt bør finde Sted, og at det økonomiske Mellemværende vedrørende Indlemmelsen bør undergives Prøvelse af den i Lovforslagets § 8 foreslaaede Kommission, for saa vidt Enighed ikke opnaas imellem Parterne gennem de stedfindende Forhandlinger.“

Men som jeg allerede har sagt, den af Kommissionen foreslaaede § 8, der er identisk med § 8 i den gældende Lov af 1920, indeholder ingen Bestemmelse om, at der skal ydes noget særligt Vederlag af det fattigere Landdistrikt til Kommunen.

Det er derfor heller ikke rigtigt, naar man siger, at Lovforslaget, som det nu foreligger til Behandling, er fremsat for at bøde paa Loven og med den Begrundelse, at da denne blev vedtaget i 1920, havde man ikke forudset, at noget saadant kunde finde Sted som det, der her er Tale om ved Indlemmelse af Odense St. Hans Landdistrikt. Denne Indlemmelsessag havde, da Loven blev vedtaget i 1920, staaet paa i 15 Aar, saaledes at dette Spørgsmaal var vel kendt ogsaa i Administrationskredse.